prima instanță: V.Orîndaş nr.2ra-1468/14
instanța de apel: D.Manole, N.Traciuc, E.Fistican

Î N C H E I E R E

14 mai 2014 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție
în componență:
Preşedintele completului, judecătorul Svetlana Filincova
Judecătorii Iurie Bejenaru, Galina Stratulat

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către Tretiacov Vladimir şi Ministerul Afacerilor Interne, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Eriomenco Vitalie, Eriomenco Vera, Eriomenco Tudor, Eriomenco Elena, Eriomenco Vladislav şi Gherman Ala împotriva Ministerului Afacerilor Interne, intervenienți accesorii Centru Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal şi Tretiacov Gheorghe cu privire la constatarea încălcării dreptului la respectarea vieții private şi a familiei prin divulgarea ilegală a datelor cu caracter personal şi repararea prejudiciului moral , împotriva deciziei Curții de Apel Chişinău din 19 noiembrie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne şi menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun.Chişinău din 23 aprilie 2013

c o n s t a t ă

La 03 august 2013, Eriomenco Vitalie, Eriomenco Vera, Eriomenco Tudor, Eriomenco Elena, Eriomenco Vladislav şi Gherman Ala au depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne, intervenienți accesorii Centrul Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al RM, Tretiacov Gheorghe cu privire la constatarea încălcării dreptului la respectarea vieții private şi a familiei prin divulgarea ilegală a datelor cu caracter personal structurilor ilegale de la Tiraspol şi repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii au invocat că, în rezultatul unui atac organizat de către structurile de forță ale autoproclamatei Republici Moldoveneşti Nistrene şi copartenerului său, în scopul forțării lui Eriomenco Vitalie de a transmite în proprietate cotele sale părți din societățile comerciale, la data de 29 martie 2011, aproximativ la orele 9.20-9.30, Eriomenco Vitalie a fost răpit din biroul său de serviciu la SRL „Слободзейский хлебокомбинат" din oraşul Slobodzia, de către reprezentanții miliției autoproclamatei „RMN" din oraşul Tiraspol.

Timp de 10 ore, Eriomenco Vitalie a fost maltratat, amenințat cu moartea şi şantajat de către „colaboratorii Direcției" respectiv pentru a depune declarațiile necesare ultimilor, în special de a transmite pachetul de acțiuni întreprinderilor gestionate pe care

le deține în proprietate Eriomenco Vitalie.

Mai menționează reclamanții că la 20 mai 2011 Procuratura mun. Bender a pornit o cauză penală conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (2) lit. e) şi f), art. 179 alin. (3) lit. a), art. 166 alin. (2) lit. d) şi f) şi art. 189 alin. (2) lit. b), alin. (3) lit. e) CP RM pe faptul privațiunii ilegale a cetățeanului RM Eriomenco Vitalie de către aşa numitele autorități neconstituționale ale „republicii moldoveneşti nistrene".

Din 04 octombrie 2011, cauza penală respectivă se află în sarcina Procurorului Secției Exercitare a urmăririi penale pe cauze excepționale a Procuraturii Generale a RM - M. Căpătici, iar la data de 12 octombrie 2011, Eriomenco Vitalie a fost recunoscut în calitate de parte vătămată pe dosar.

La data de 22 decembrie 2011, colaboratorul direcției pentru combaterea corupției de pe lîndă Ministerul de Interne al autoproclamatei RMN - Mejinschii A.V., prin interpelarea din 18/1-2370 din 22 decembrie 2011 adresată şefului DGSO DPC al MAI - Tretiacov A.G., a solicitat dezvăluirea prin transmiterea unor informații cu caracter personal (domiciliul personal, cazierul juridic, proprietățile personale, numărul întreprinderilor administrate, valoarea participațiunii) din Baza Centrală de date a Ministerului Afacerilor Interne al RM pentru utilizarea acestora în cadrul acestora în cadrul unui dosar penal pornit de organele de forță ale autoproclamatei RMN împotriva cetățeanului RM - Eriomenco Vitalie.

Invocă că, a fost solicitată şi mai apoi transmise date cu caracter personal ale tuturor membrilor de familie a lui Eriomenco Vitalie, în privința căruia a fost pornită cauza penală de către organele de forță ale RMN.

La 20 ianuarie 2012, întru executarea interpelării unor structuri ilegale ale autoproclamatei RMN,„ Tretiacov A.G. a dezvăluit şi a transmis către Direcția pentru combaterea corupției de pe lîngă Ministerul de Interne al autoproclamatei RMN informații cu caracter personal ale lui Eriomenco Vera, Eriomenco Tudor, Eriomenco Elena, Eriomenco Vitalie, Gherman Ala şi Eriomenco Vladislav, în special fişele personale de la DSO a MTIC; extrase din registrul cadastral al bunurilor imobile, revendicarea de la DIEO a MAI - forma 246.

Afirmă reclamanții că autoritățile moldoveneşti nu au recunoscut niciodată administrația autoproclamatei RMN în calitate de entitate statală şi respectiv subiect al raporturilor juridice. Această entitate neconstituțională, şi-a creat o structură proprie de stat cu atribuții proprii, care pînă în prezent activează în baza legislației din timpurile Uniuni Sovietice a căror prevederi sunt contrare legislației RM şi standardelor internaționale. Aceste unități para-statale nu au fost şi nici nu sunt supuse controlului din partea autorităților constituționale ale RM şi monitorizării din partea unei instituții internaționale.

Totodată, au susținut că, transmiterea de date personale efectuată de către MAI către terța persoană din autoproclamata RMN a fost una ilegală şi nici unul dintre subiecții datelor personale vizați nu şi-au dat consimțămîntul lor pentru a se face transferul de date unor terțe persoane private aflate pe teritoriul autoproclamatei RMN.

Invocă că acțiunile comise de colaboratorul MAI al RM sînt ilegale deoarece nu sunt în mod explicit autorizate de o lege şi rezultă pur şi simplu din observarea unei practici administrative sau din alte interdicții neobligatorii.

Solicită reclamanții constatarea faptului încălcării dreptului prevăzut de art. 8

CEDO şi al Legii cu privire la protecţia datelor cu caracter personal prin divulgarea ilegală a datelor cu caracter personal structurilor ilegale de la Tiraspol şi repararea prejudiciului moral.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun.Chişinău din 23 aprilie 2013 acţiunea a fost admisă parţial, fiind constatat faptul încălcării dreptului prevăzut de art.8 al Convenţiei Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi Libertăţilor Fundamentale şi a Legii cu privire la protecţia datelor cu caracter personal prin divulgarea ilegală a datelor cu caracter personal structurilor ilegale de la Tiraspol. S-a încasat de la Ministerul Afacerilor Interne în beneficiul lui Eriomenco Vitalie, Eriomenco Vera, Eriomenco Tudor, Eriomenco Elena, Eriomenco Vladislav şi Gherman Ala prejudiciul moral prin încălcarea art.8 al CEDO în sumă de 32 000 lei.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 19 noiembrie 2013 a fost respins apelul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne şi menţinută hotărîrea Judecătoriei Centru mun.Chişinău din 23 aprilie 2013.

La 25 februarie 2014 Ministerul Afacerilor Interne şi Tretiacov Vladimir au depus recursuri împotriva deciziei Curţii de Apel Chişinău din 19 noiembrie 2013, solicitînd admiterea recursurilor, casarea hotărîrilor judecătoreşti cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acţiunii.

În motivarea recursurilor au indicat că decizia instanţei de apel este neîntemeiată, iar instanţele de judecată nu au examinat toate circumstanţele în privinţa încasării prejudiciului moral.

Studiind temeiurile recursurilor în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie consideră că recursurile declarate sunt inadmisibile.

Referitor la recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne instanţa de recurs menţionează următoarele.

În conformitate cu art.432 CPC, părţile şi alţi participanţi la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) şi (4).

Completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie consideră că recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) şi (4) CPC.

Astfel, instanţa de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat şi a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne în esenţa lor sînt expuse asupra circumstanţelor de fapt şi nu de drept, cărora instanţa de apel le-a dat o apreciere corectă conform cerinţelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie reiterează şi faptul că procedura admisibilităţii constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin.(2), (3) şi (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanţă, deoarece nu denotă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate şi urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material şi procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu şi temeinicia în fapt.

Ba mai mult, Completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului declarat de către Ministerul Afacerilor Interne sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Totodată instanța de recurs consideră şi recursul declarat de către Tretiacov Vladimir inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 433 lit. c) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

În conformitate cu art. 429 alin. (4) CPC, nu pot fi atacate cu recurs deciziile de trimitere a cauzei la rejudecare ce nu se supun nici unei căi de atac, nici hotărîrile în a căror privință persoanele indicate la art.430 nu au folosit calea de apel, din moment ce legea prevede această cale de atac, sau în privința cărora apelul a fost retras în modul prevăzut la art.374.

Colegiu constată că, hotărîrea Judecătoriei Centru mun.Chişinău din 23 aprilie 2013, a fost atacată cu apel doar de către Ministerul Afacerilor Interne.

La caz, Vladimir Tretiacov a contestat decizia instanței de apel cu recurs, însă nu a utilizat calea apelului, prin urmare nefiind în drept să declare recurs.

Astfel, instanța de recurs conchide că, Vladimir Tretiacov contrar prevederilor art. 429 alin. (4) CPC, a depus cerere de recurs fără a folosi calea de apel, ceea ce este inadmisibil din moment ce legea prevede această cale de atac.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de către Ministerul Afacerilor Interne şi Vladimir Tretiacov ca inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) şi c), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursurile declarate de către Ministerul Afacerilor Interne şi Vladimir Tretiacov se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului, judecătorul Svetlana Filincova

Judecătorii Iurie Bejenaru

Galina Stratulat